

Poslovni broj: Usž-4692/20-2

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i mr. sc. Mirjane Juričić, članica vijeća, te više sudske savjetnice - specijalistice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi šutnje uprave, odlučujući o žalbi tužitelja protiv rješenja Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 18 UsI-556/20-4 od 27. kolovoza 2020., u sjednici vijeća održanoj 16. prosinca 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje se rješenje Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 18 UsI-556/20-4 od 27. kolovoza 2020.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjskog suda obustavljen je predmetni upravni spor vođen radi šutnje uprave.

Tužitelj je podnio žalbu protiv pobijanog rješenja prvostupanjskog suda iz žalbenih razloga propisanih odredbom članka 66. stavka 1. točke 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), odnosno zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom ističe da je prvostupanjski sud neovlašteno i nezakonito izmijenio tužbeni zahtjev tužitelja i predstavio ga kao tužbu zbog šutnje uprave sa zahtjevom da se tuženiku naloži donošenje zatražene odluke u zakonskom roku, što smatra da ne odgovara stvarnom činjeničnom stanju jer je napisao da traži donošenje odluke i utvrđivanje odgovornosti tuženika zbog nedonošenja odluke u zakonskom roku. Navodi da u ovoj pravnoj stvari šutnja uprave nije ni postojala jer je tužba podnesena 1. srpnja 2020., a rok za donošenje zatražene odluke tuženika je istekao 23. ožujka 2020. pa smatra da on nije mogao 1. srpnja 2020. očekivati donošenje odluke tuženika u zakonskom roku kad je taj rok istekao 23. ožujka 2020. Ističe da nije imao nikakva saznanja da je tuženik još 30. siječnja 2020. donio zatraženu odluku jer je tuženik dopisom od 30. lipnja 2020. obavijestio tužitelja da odluka u ovoj

upravnoj stvari tek treba biti donesena, a zapravo je bila donesena 30. siječnja 2020. Navodi da mu prvostupanjski sud nije dostavio odgovor tuženika na tužbu u zakonskom roku, u kojem je tuženik dostavio odluku od 30. siječnja 2020., a koju je tužitelj zaprimio tek 17. srpnja 2020. Stoga smatra da je uskraćen u zaštiti svog pravnog interesa te ističe da bi izmijenio dio svog tužbenog zahtjeva za utvrđivanje odgovornosti tuženika zbog skrivanja odluke od tužitelja te zbog donošenja obmanjujuće obavijesti od 30. lipnja 2020. kojom je tuženik zavarao tužitelja da ista odluka tek treba biti donesena. Smatra da je tuženik skrivao odluku od 30. siječnja 2020. da bi tužitelju odjednom dostavio što veći broj svojih odluka iz razloga da bi tužitelj imao što manje vremena za podnošenje novih tužbi prvostupanjskom sudu. Stoga tužitelj smatra da je očito prekršen zakon na njegovu štetu pa predlaže da ovaj Sud poništi pobijano rješenje prvostupanjskog suda.

Tuženik, iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje u granicama propisanim člankom 73. stavkom 1. ZUS-a, ovaj Sud je utvrdio da je pobijano rješenje pravilno i zakonito, a nisu ostvareni ni razlozi na koje Sud pazi po službenoj dužnosti.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je istim obustavljen predmetni upravni spor budući da je tuženik u odgovoru na tužbu obavijestio prvostupanjski sud da je 30. siječnja 2020. donesena Odluka KLASA: UP/I-344-08/20-02/295, URBROJ: 376-04-20-4, kojom je odlučeno o zahtjevu tužitelja za rješavanje spora od 27. studenog 2019. (koji zahtjev je tužitelj datirao sa 22. studenog 2019.) te je navedena odluka dostavljena na uvid prvostupanjskom sudu.

Iz citirane odluke tuženika od 30. siječnja 2020. vidljivo je da je istom odlučeno o više zahtjeva tužitelja za rješavanje spora te da je, između ostalog, odbijen kao neosnovan i predmetni zahtjev tužitelja za rješavanje spora kao korisnika s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, podnesen sukladno odredbi članka 55. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12., 153/13., 78/15. i 110/19.) protiv odluke Povjerenstva za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti d.d. br. DP-07-037660/19 od 30. listopada 2019., u vezi prigovora tužitelja zbog necjelovito obavljene ugovorene usluge preporučene pošiljke

Kako iz navedenog proizlazi da je tuženik donio rješenje čije donošenje je tužitelj zahtijevao predmetnom tužbom, prvostupanjski sud osnovano je zaključio da više nema šutnje tuženika, odnosno da je tuženik u cijelosti postupio prema tužbenom zahtjevu sukladno odredbi članka 43. stavka 1. ZUS-a, slijedom čega ovaj Sud nalazi da je prvostupanjski sud pravilno i zakonito na temelju odredbe članka 46. stavka 1. točke 2. ZUS-a pobijanim rješenjem obustavio predmetni spor jer je nastupio razlog propisan člankom 43. stavkom 1. ZUS-a.

Stoga ovaj Sud nalazi da, suprotno žalbenim navodima tužitelja, pobijanim rješenjem prvostupanjskog suda nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Prema ocjeni ovog Suda, žalbeni navodi tužitelja ne predstavljaju pravno relevantne prigovore koji bi utjecali na drukčije rješenje ove stvari, zbog čega ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje žalbe tužitelja. Naime, tužitelj u žalbi prvo ističe da se u predmetnoj stvari ne radi o šutnji uprave, nakon čega navodi da je tužbom zahtijevao donošenje zatražene odluke tuženika, što predstavlja šutnju uprave te potom priznaje da je tuženik 30. siječnja 2020. donio zatraženu odluku, koja mu je dostavljena 17. srpnja 2020., dok je predmetnu tužbu podnio 1. srpnja 2020.

Iz navedenog je razvidno kako nisu osnovani ni žalbeni navodi tužitelja o tome da je uskraćen u zaštiti svog pravnog interesa, kao niti navodi da je u predmetnoj upravnoj stvari

prvostupanjski sud pogrešno ili nepotpuno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio materijalno pravo.

Kako tužitelj razlozima navedenima u žalbi nije doveo u sumnju zakonitost pobijanog rješenja niti je ovaj Sud utvrdio postojanje razloga na koje pazi po službenoj dužnosti, trebalo je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. u vezi s člankom 67. stavkom 3. ZUS-a riješiti kao u izreci.

U Zagrebu, 16. prosinca 2020.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenj službenik

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 03.03.2021., 13:35 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/35	376-08	
Uredbeni broj:	Priloz:	Vrijednost:
437-21-04	0	

d2641239